

พระราชบัญญัติ

วิจัพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน

พ.ศ. ๒๔๕๔

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ธานีนิติกร กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็ก
และเยาวชน

พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
วิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๔๕๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเฉพาะในท้องที่ที่ได้
เปิดดำเนินการศาลคดีเด็กและเยาวชนแล้วตามกฎหมายว่าด้วย
การจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“เด็ก” หมายความว่า เด็กตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง
ศาลคดีเด็กและเยาวชน

“เยาวชน” หมายความว่า เยาวชนตามกฎหมายว่าด้วย
การจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน

“ผู้ใหญ่” หมายความว่า บุคคลอายุสิบแปดปีบริบูรณ์แล้ว

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

“ศาลคดีเด็กและเยาวชน” หมายความว่า ศาลคดีเด็กและเยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน

“ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน” หมายความว่า ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน

“คดีธรรมดา” หมายความว่า คดีอื่น ๆ นอกจากคดีที่พิจารณาในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน

“สถานพินิจ” หมายความว่า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ

“พนักงานคุมประพฤติ” หมายความว่า พนักงานควบคุมและสอดส่องความประพฤติของเด็กและเยาวชนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับแก่กรณีเกี่ยวกับเรื่องเด็กและเยาวชนเท่าที่ไม่แย้งหรือขัดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๘๔

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก

มาตรา ๗ ให้มีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กอยู่ในบังคับบัญชาของผู้บัญชาการสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก

สถานพินิจจะจัดตั้งขึ้น ณ ที่ใดและมีเขตอำนาจเพียงใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา และให้สถานพินิจสังกัดอยู่ในกระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๘ ในท้องที่ที่ศาลคดีเด็กและเยาวชนเปิดดำเนินการแต่ไม่ได้อยู่ในเขตอำนาจของสถานพินิจที่ได้จัดตั้งขึ้นแล้ว ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่าคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก ประกอบด้วยข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นประธานโดยตำแหน่ง

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

และนายกเทศมนตรีนครหรือเมือง สาธารณสุขจังหวัด ศึกษาธิการ
จังหวัด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ
ไม่เกินสามคนซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแต่งตั้งเป็น
กรรมการ

ให้คณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กมีอำนาจหน้าที่ตามที่
กำหนดไว้ในมาตรา ๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ
อำนาจหน้าที่ทำนองเดียวกันตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
และให้มีอำนาจแต่งตั้งบุคคลซึ่งเต็มใจปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นที่
งานกุมประพฤติตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และตาม
กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน และพนักงาน
อื่นตามที่เห็นสมควร

• มาตรา ๕ ให้สถานพินิจมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ใน
พระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น และโดยเฉพาะให้มีอำนาจ
หน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สืบเสาะและพินิจเรื่อง อายุ ประวัติ ความประพฤติ
สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ
และฐานะของเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมาย
บัญญัติเป็นความผิด และของบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคล

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอาศัยอยู่ ตลอดจนถึงแวดล้อมทั้งปวง
 เกี่ยวแก่เด็กหรือเยาวชนนั้น รวมทั้งสาเหตุแห่งการกระทำ
 ความผิด เพื่อรายงานต่อศาล

(๒) ควบคุมเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอัน
 กฎหมายบัญญัติเป็นความผิดไว้ในระหว่างที่ทำการสอบสวนหรือ
 พิจารณาคดี ในกรณีที่จะต้องควบคุม

(๓) ให้มีการตรวจรักษาและพยาบาลเด็กและเยาวชนใน
 ระหว่างที่ทำการสอบสวนหรือพิจารณาคดี หรือระหว่างการ
 ควบคุมตัวในสถานพินิจ

(๔) ทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลอบรมสั่งสอนเด็กหรือเยาวชน
 ตามคำสั่งศาลซึ่งสั่งตามความในกฎหมายลักษณะอาญา

(๕) ให้การศึกษาและทำการอบรมสั่งสอนศีลธรรมแก่เด็ก
 และเยาวชนที่อยู่ในความควบคุม

(๖) สอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาลเกี่ยวกับเด็กและ
 เยาวชน และบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลซึ่งเด็กหรือ
 เยาวชนอาศัยอยู่

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

(๑) ทำหน้าที่กำกับพนักงานคุมประพฤติในกรณีศาลสั่ง
รอกำหนดโทษหรือรอกำหนดโทษแก่เด็กหรือเยาวชนตาม
ความในกฎหมายลักษณะอาญา

(๔) รายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เยาว์ต่อศาล ในกรณี
ที่ศาลจะต้องบังคับใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา
๒๗ มาตรา ๑๕๒๐ มาตรา ๑๕๒๓ มาตรา ๑๕๒๗ มาตรา ๑๕๒๘
มาตรา ๑๕๒๙ มาตรา ๑๕๓๖ มาตรา ๑๕๓๘ (๖) มาตรา ๑๕๔๖
มาตรา ๑๕๔๗ มาตรา ๑๕๕๒ มาตรา ๑๕๕๖ มาตรา ๑๕๖๑
มาตรา ๑๕๖๒ มาตรา ๑๕๖๔ มาตรา ๑๕๖๕ มาตรา ๑๕๖๖
มาตรา ๑๕๖๗ มาตรา ๑๕๗๔ มาตรา ๑๖๑๐ มาตรา ๑๖๑๑ และ
มาตรา ๑๖๙๒

(๕) ศึกษาค้นคว้าถึงสาเหตุแห่งการกระทำความผิดของ
เด็กและเยาวชนโดยทั่วไป จัดทำสถิติการกระทำความผิด
อาญาของเด็กและเยาวชน และเผยแพร่วิจัยป้องกัน หรือทำให้
ลดน้อยลงซึ่งการกระทำของเด็กและเยาวชนที่กฎหมายบัญญัติ
เป็นความผิด

(๑๐) กระทำการตามความจำเป็นให้ทราบความเป็นอยู่
ของเด็กและเยาวชนที่ถูกปลดปล่อยไปแล้วจากสถานพินิจ

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

สำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก โรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรมเพื่อให้ความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัย การครองชีพและการศึกษาเท่าที่จะทำได้

(๑) ดำเนินกิจการอื่นที่ตนเองเกี่ยวข้องกับที่กล่าวข้างต้นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน สำหรับสถานพินิจและสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กแต่ละแห่ง มีหน้าที่

(๑) ให้คำปรึกษาหารือแก่ผู้อำนวยการสถานพินิจ หรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก

(๒) ช่วยเหลือกิจการสถานพินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กเพื่อสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน

คณะกรรมการนี้ประกอบด้วยผู้อำนวยการสถานพินิจหรือข้าหลวงประจำจังหวัดแล้วแต่กรณีเป็นประธานโดยตำแหน่งและบุคคลอื่นซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแต่งตั้งจากผู้ที่มั่งมีที่อยู่ในเขตอำนาจของสถานพินิจหรือสำนักงานของคณะ

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

กรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก และเป็นผู้ที่มีความสนใจใน
สวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนเป็นกรรมการ แต่ห้ามมิให้
แต่งตั้งผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบแห่งศาลคดีเด็กและ
เยาวชนเป็นกรรมการ

กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่
ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบหนึ่งปีแล้ว ให้กรรมการจับสลากออก
จากตำแหน่งกึ่งหนึ่ง

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจถูกแต่งตั้งให้เป็นกรรมการ
อีกได้

ถ้ามีตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนถึงกำหนดออกตามวาระ
ให้แต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นแทน
ให้ดำรงตำแหน่งเพียงเท่าเวลาของผู้ที่ตนแทน

อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางมีสิทธิเข้าร่วมประชุม
กับคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ
และสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กทุกคณะ
เพื่อชี้แจงแสดงความคิดเห็นได้

มาตรา ๖๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้
แต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการสถานพินิจและพนักงานอื่น

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

ของสถานพินิจและของสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและ
คุ้มครองเด็ก

ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจและพนักงานอื่นของสถานพินิจ
และของสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กตาม
ที่จะได้มีกฎกระทรวงระบุตำแหน่งไว้ เป็นข้าราชการตุลาการ
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ในบังคับ
บัญชาของอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง

มาตรา ๑๒ ให้มีแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา พนักงาน
คุมประพฤติ พนักงานสังคม ครู พนักงานคดี และพนักงานอื่นๆ
เพื่อช่วยเหลือผู้อำนวยการสถานพินิจตามสมควร

การแบ่งแยกกิจการของสถานพินิจออกเป็นสาขาต่าง ๆ
ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๓ ผู้อำนวยการสถานพินิจมีหน้าที่รับผิดชอบใน
กิจการทั้งปวง ตลอดจนการปกครองบังคับบัญชาพนักงานของ
สถานนั้น และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานคุมประพฤติ
ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ อำนาจที่จะออกหมายให้พนักงาน

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

คุมประพฤติไปดำเนินการตามมาตรา ๑๔ และอำนาจอื่น ๆ ตาม
ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ พนักงานคุมประพฤติมีอำนาจอย่างพนักงาน
สอบสวนตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสถานพินิจและให้
อำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ของเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติ
เป็นความผิด หรือของบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชนเช่นว่านั้นอาศัย
อยู่หรือเข้าไปเกี่ยวข้อง เพื่อสืบเสาะมูลรวบรวมข้อเท็จจริง
ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ (๑) ในเมื่อมีหมายของศาลหรือของ
ผู้อำนวยการสถานพินิจและมีอำนาจสอบถามบุคคลซึ่งอยู่ในที่
นั้นเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องสืบเสาะข้อเท็จจริงนั้น

(๒) สอบถามครู อาจารย์ หรือผู้จัดการโรงเรียนเกี่ยวกับ
ความประพฤติ การศึกษา นิสัยและสติปัญญาของเด็กหรือ
เยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๕

และถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้บุคคลเช่นว่านทำรายงานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวแล้วก็ได้

(๓) เรียกบุคคลใด ๆ ที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้ในมาตรา ๕ (๑) มาสอบถามหรือปฎิญาณตัว และให้ถ้อยคำ

(๔) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งวัตถุหรือเอกสารอันจะใช้เป็นพยานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้ในมาตรา ๕ (๑) ได้

(๕) ให้คำแนะนำแก่บิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ ในเรื่องการเลี้ยงดูอบรมและสั่งสอนเด็กหรือเยาวชน

(๖) ดำเนินการคุ้มครองประพฤติกเด็กหรือเยาวชนตามคำสั่งศาลมาตรา ๑๕ ในกรณีที่ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนรอกำหนดโทษ หรือกำหนดโทษและรอกำหนดโทษเด็กหรือเยาวชนไว้ตามกฎหมายลักษณะอาญา และได้มีการจัดตั้งสถานพินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กสำหรับเขตอำนาจแห่งศาลนั้นแล้ว ให้พนักงานคุมประพฤติเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ปฏิบัติการตามกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๑๖ ในระหว่างที่เด็กหรือเยาวชนอยู่ในความ
ควบคุมของ สถาน พินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจ
และคุ้มครองเด็ก ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการ
พินิจและคุ้มครองเด็กมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้เด็กหรือเยาวชน ได้ศึกษาเล่าเรียนวิชาสามัญ
อย่างน้อยให้พออ่านออกเขียนได้ ผักอาชีพหรือวิชาชีพ หรือให้
ปฏิบัติการงานอื่นใด เพื่อมิให้ว่างเวลาว่างโดยไม่จำเป็นให้เหมาะ
สมกับจิตใจและสุขภาพของเด็กหรือเยาวชนนั้น

(๒) ออกกฎข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาระเบียบวินัยของ
เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความควบคุม

(๓) ลงทัณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ แก่เด็กและ
เยาวชนที่ละเมิดกฎหมาย ประพฤติชั่ว หรือกระทำผิดวินัยตาม
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) ส่งเด็กหรือเยาวชนที่มีความประพฤติเลวร้าย อันจะ
เป็นภัยต่อเด็กหรือเยาวชนอื่น ไปกักไว้ในสถานที่ที่จัดไว้โดย
เฉพาะหรือเรือนจำ

(๕) อนุญาตให้เด็กหรือเยาวชนออกนอกสถานพินิจหรือ
สำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กเป็นครั้งคราว
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

มาตรา ๑๗ ทัณฑ์ที่จะลงแก่เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมของสถานพินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กให้มั่งคั่งต่อไปนี้

- (๑) เข็มขัดไม่เกินสิบสองที
- (๒) ข้างเดียวครั้งละไม่เกินหนึ่งสัปดาห์
- (๓) ทำงานหนัก

(๔) ตัดประโยชน์และความสะดวกที่สถานพินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กอำนวยให้บางประการ

มาตรา ๑๘ เด็กที่อยู่ในความควบคุมของสถานพินิจ หรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กนั้น ต้องจัดแยกเด็กหญิงและเด็กชายให้มั่งคั่งอยู่อย่างต่างหากจากกัน

มาตรา ๑๙ ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจ คณะกรรมการพินิจ และคุ้มครองเด็กและผู้ปกครองโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมที่รับเด็กหรือเยาวชนที่ต้อหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดไว้ในควบคุม รายงานความประพฤติ สุขภาพ จิตใจ นิสัยและเรื่องอื่น ๆ ที่ศาลต้องการทราบหรือที่เห็นว่า

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

ศาลควรทราบต่อศาลตามความจำเป็น ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเดือน
ละหนึ่งครั้ง หรือภายในระยะเวลาเร็วกว่านั้นตามที่ศาลสั่ง

มาตรา ๒๐ ในกรณีดังกล่าวในมาตรา ๙ ถ้าศาลที่มีอำนาจ
พิจารณาคดีเด็กและเยาวชนเห็นสมควร จะมิกาสั่งดังต่อไปนี้
ก็ได้ คือ

(๑) ส่งเด็กหรือเยาวชนไปยังสถานพินิจแห่งใดแห่งหนึ่ง
ที่เห็นสมควรเพื่อการศึกษาและทำการอบรมศีลธรรมตามมาตรา
๕ (๕) หรือเพื่อให้ควบคุมไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาล
คดีเด็กและเยาวชน ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนไม่ชำระค่าปรับ

(๒) ให้สถานพินิจแห่งใดแห่งหนึ่งที่เห็นสมควรสอบสวน
ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชน และบิดามารดา ผู้ปกครอง
หรือบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ตามมาตรา ๕ (๖)

(๓) แต่งตั้งเจ้าพนักงานศาลเป็นพนักงานคุมประพฤติเพื่อ
ทำหน้าที่แทนพนักงานคุมประพฤติที่คณะกรรมการพินิจและ
คุ้มครองเด็กแต่งตั้ง

มาตรา ๒๑ ในการที่พนักงานคุมประพฤติใช้อำนาจหน้าที่
ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ พนักงานคุมประพฤติต้องมี
บัตรประจำตัวซึ่งต้องมีรายการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความในพระราชบัญญัติ
นี้ ให้ถือว่าพนักงานของสถานพินิจ พนักงานของคณะกรรมการ
พินิจและคุ้มครองเด็ก หรือพนักงานของสถานทัตที่ได้รับมอบ
หมายให้ควบคุมเด็กหรือเยาวชน เป็นเจ้าพนักงานตามความใน
กฎหมายลักษณะอาญา

หมวด ๒

การสอบสวนคดีอาญา

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้จับกุมเด็กซึ่งต้องหาว่ากระทำการอัน
กฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เว้นแต่เด็กนั้นจะได้กระทำความผิด
ซึ่งหน้า หรือมีผู้เสียหายส่วนตัวและยืนยันให้จับ หรือมีหมายจับตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๔ เมื่อมีการจับกุมเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่า
กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และคดีนั้นจะต้อง
ได้รับการพิจารณาพิพากษาในศาลคดีเด็กและเยาวชน ให้เจ้า
พนักงานผู้จับกุมหรือควบคุมเด็กหรือเยาวชนนั้นแจ้งการจับกุมหรือ
ควบคุมไปยังผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการพินิจและ
คุ้มครองเด็กที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจ ตลอดจน

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอาศัยอยู่โดยไม่ชักช้า ในกรณีเช่นว่านเมื่อพนักงานสอบสวนถามปากคำเด็กหรือเยาวชนนั้นแล้ว ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กดังกล่าวจะรับตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นมาควบคุมไว้ยังสถานพินิจ หรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กก็ได้ หรือจะปล่อยตัวไปชั่วคราวโดยมอบตัวเด็กหรือเยาวชนให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ไปโดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ หรือจะมอบตัวเด็กหรือเยาวชนไว้กับบุคคลหรือองค์การที่เห็นสมควรก็ได้

พนักงานสอบสวนจะต้องถามปากคำเด็กหรือเยาวชนให้เสร็จภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนนั้นมาถึงสถานที่ทำการของพนักงานสอบสวน

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะดำเนินการสอบสวนต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่พนักงานสอบสวน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจำเป็นต้องควบคุมเด็กหรือเยาวชนไว้ก่อนที่ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

จะได้จัดการตามความในมาตรา ๒๔ ถ้าสามารถทำได้ ห้ามมิให้
ควบคุมเด็กหรือเยาวชนปะปนกับผู้ใหญ่ และห้ามมิให้ควบคุม
เด็กหรือเยาวชนไว้ในห้องขังที่จัดไว้สำหรับผู้ต้องหาที่เป็นผู้ใหญ่

มาตรา ๒๖ เมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการ
พินิจและคุ้มครองเด็กได้รับแจ้งการจับกุมตามความในมาตรา ๒๔
แล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้พนักงานคุมประพฤติสืบเสาะข้อเท็จจริงตามที่
ระบุไว้ในมาตรา ๕ (๑)

(๒) ทำรายงานแสดงถึงข้อเท็จจริงตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕
(๑) และแสดงความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุแห่งการกระทำของเด็ก
และเยาวชนซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แล้วส่งรายงาน
และความเห็นนั้นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการผู้
ดำเนินงานเกี่ยวกับคดีที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำการซึ่ง
กฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแล้วแต่กรณี และถ้ามีการฟ้องร้อง
เด็กหรือเยาวชนในศาล ให้เสนอความเห็นเช่นนั้นต่อศาลด้วย

(๓) ในกรณีที่ไม่ได้ปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนไปชั่วคราว
หรือมอบตัวเด็กหรือเยาวชนไว้กับบุคคลหรือองค์การที่เห็น

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

สมควร ตามความในมาตรา ๒๔ ให้จัดการกับเด็กหรือเยาวชน
ดังต่อไปนี้

(ก) ทำความสะอาดและเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว

(ข) นำตัวมาให้แพทย์ตรวจร่างกายและถ้าจำเป็นหรือเห็น
สมควรให้ตรวจจิตใจด้วย

(ค) ถ้าปรากฏว่าเด็กหรือเยาวชนเจ็บป่วย ซึ่งควรจะได้
รับการรักษาพยาบาลก่อนดำเนินคดี ให้มีอำนาจสั่งให้ได้รับการ
รักษาพยาบาลในสถานพินิจหรือสถานพยาบาลอื่นตามสมควร
ในกรณีเช่นว่านี้ ให้แจ้งไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงาน
อัยการผู้ดำเนินการเกี่ยวกับคดีที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำ
การซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด

มาตรา ๒๗ การที่เด็กหรือเยาวชนอยู่ในความควบคุมของ
สถานพินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก
ในระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาคดีคดี ในระหว่างตรวจร่างกาย
และจิตใจหรือรับการรักษาพยาบาลคดี ไม่ให้ถือว่าเป็นการ
ควบคุมตามความหมายของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา แต่ถ้าเด็กหรือเยาวชนนั้นถูกพิพากษาลงโทษ ศาลจะ

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

คิดหักวันที่ต้องถูกลงควบคุมตัวในสถานพินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กให้ก็ได้

หมวด ๓

อำนาจศาลเกี่ยวกับคดีอาญา

มาตรา ๒๘ เมื่อมีการกระทำอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเกิดขึ้นโดยเด็กหรือเยาวชน ให้ข้าราชการที่ศาลที่มีเขตอำนาจอยู่ในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนนั้นที่อยู่ปกติในเมื่อศาลนั้นเป็นศาลคดีเด็กและเยาวชน

ในกรณีศาลแห่งท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนนั้นที่อยู่ปกติมิใช่เป็นศาลคดีเด็กและเยาวชน แต่ศาลแห่งท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เป็นศาลคดีเด็กและเยาวชน ให้ศาลนั้นมีอำนาจพิจารณาคดีที่เด็กหรือเยาวชนถูกฟ้องเกี่ยวกับการกระทำนั้น

ความในมาตรานี้ไม่กระทบกระทั่งความในมาตรา ๒๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๔

การฟ้องคดีอาญา

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ปรากฏตามสำนวนการสอบสวนว่า เด็กหรือเยาวชนได้กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กพิจารณาโดยคำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพฐานะ ตลอดจนถึงสิ่งแวดล้อมของเด็กหรือเยาวชนแล้วเห็นว่า เด็กหรือเยาวชนอาจกลับตนเป็นคนดีได้โดยไม่ต้องฟ้องร้อง และเด็กหรือเยาวชนนั้นยินยอมที่จะอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กด้วยแล้ว ก็ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กแล้วแต่กรณี แจ้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการ ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยก็ให้มีอำนาจสั่งไม่ฟ้องเด็กหรือเยาวชนนั้นได้ คำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการนั้นให้เป็นที่สุด

การควบคุมเด็กหรือเยาวชนในสถานพินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กตามความในวรรคก่อน ให้

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

มีกำหนดเวลาตามที่ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการ
พินิจและคุ้มครองเด็กแล้วแต่กรณีเห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน
สองปี

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับในกรณีความผิดซึ่งกฎหมาย
กำหนดโทษจำคุกขั้นสูงสุดแต่ห้าปีขึ้นไป

มาตรา ๓๐ ในท้องที่ศาลคดีเด็กและเยาวชนเปิดดำเนินการ
แล้ว ให้อธิบดีกรมอัยการแต่งตั้งพนักงานอัยการคนหนึ่ง
หรือหลายคนตามความจำเป็น เพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีที่มี
ข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความ
ผิดที่จะต้องฟ้องยังศาลคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้เสียหายฟ้องคดีอาญาซึ่งมีข้อหาว่า
เด็กหรือเยาวชนกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดต่อ
ศาลคดีเด็กและเยาวชน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ
สถานพินิจหรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กที่เด็กหรือ
เยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจ

ในกรณีที่ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการพินิจและ
คุ้มครองเด็กไม่อนุญาตให้ฟ้องร้อง ผู้เสียหายจะร้องต่อศาลขอ

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ให้ส่งอนุญาตก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ศาลเรียกผู้อำนวยการ
สถานพินิจหรือกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กมาสอบถามแล้ว
ส่งตามที่เห็นสมควร คำสั่งศาลเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ศาล ผู้อำนวยการสถานพินิจ หรือคณะกรรมการ
พินิจและคุ้มครองเด็กอนุญาตให้ฟ้องร้องให้นำมาตรา ๒๖ มา
ใช้บังคับโดยอนุโลม

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่มีการโอนคดีมา
พิจารณาพิพากษาซึ่งศาลคดีเด็กและเยาวชนตามมาตรา ๕ แห่ง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๓๒ ก่อนที่ศาลคดีเด็กและเยาวชนอนุญาตให้
โจทก์ถอนฟ้องคดีที่เด็กหรือเยาวชนต้องหาว่ากระทำการอัน
กฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลถามความเห็นของผู้
ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก
ที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจก่อน ในกรณีที่ผู้อำนวยการ
สถานพินิจหรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กดังกล่าวเห็น
ว่าศาลควรจะดำเนินการพิจารณาต่อไป แต่ไม่มีโจทก์สำหรับ

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

คดีนั้น ศาลจะให้ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือกรรมการพินิจ และคุ้มครองเด็กทำหน้าที่แทนโจทก์ต่อไปก็ได้

หมวด ๕

การพิจารณาคดีอาญา

มาตรา ๓๓ ถ้าศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน เห็นเป็นการสมควรที่จะควบคุมเด็กหรือเยาวชนไว้ในระหว่าง พิจารณา ให้ศาลสั่งให้ควบคุมเด็กหรือเยาวชนไว้ยังสถานพินิจ สำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก หรือสถาน ที่อื่นใดทำนองเดียวกัน

ผู้อำนวยการสถานพินิจ คณะกรรมการพินิจและคุ้มครอง เด็ก หรือผู้ปกครองสถานที่ที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมตัวเด็ก หรือเยาวชน มีหน้าที่จัดส่งตัวเด็กหรือเยาวชนมาขังศาลตาม คำสั่งศาล

มาตรา ๓๔ เว้นแต่ในคดีที่ข้อหาว่า เด็กกระทำการอัน กฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูง ตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ห้ามมิให้ใช้เครื่องพันธนาการแก่เด็กใน ระหว่างเวลาที่เขาจำเป็นต้องควบคุมตัวไว้เพื่อการพิจารณาคดี

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

มาตรา ๓๕ เมื่อศาลคดีเด็กและเยาวชนได้รับฟ้องคดี ซึ่ง
มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็น
ความผิด ให้ศาลแจ้งให้ผู้อำนวยการสถานพินิจ หรือ คณะ
กรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขต
อำนาจ บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชน
อาศัยอยู่ด้วยทราบถึงวันและเวลาพิจารณาของศาลโดยไม่ชักช้า
ในกรณีเช่นว่านี้ให้นำมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ศาลเห็นสมควร ศาลจะบังคับให้บุคคลที่กล่าว
ในวรรคแรกมานั่งฟังการพิจารณาคดีก็ได้

มาตรา ๓๖ เมื่อศาลคดีเด็กและเยาวชนได้รับฟ้องคดีซึ่ง
มีข้อหาว่า เด็กหรือเยาวชนกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็น
ความผิดแล้ว ให้อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง หรือผู้
พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนกำหนดให้ตนเองหรือผู้
พิพากษานายหนึ่งเป็นเจ้าของสำนวน

มาตรา ๓๗ ก่อนดำเนินการอ่านฟ้องให้จำเลยฟัง ถ้าผู้
พิพากษาซึ่งเป็นเจ้าของสำนวนเห็นสมควร ให้มีอำนาจเรียกตัว
เด็กหรือเยาวชนที่เป็นจำเลยไปสอบถามข้อความเพื่อหยั่งทราบ

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อหา สาเหตุแห่งการกระทำผิด นิสัย บุคลิกลักษณะ ท่วงทีกริยาวจา และอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยในการ พิจารณาพิพากษาคดีนั้น ทั้งนี้ ให้กระทำในห้องซึ่งมิใช่ห้อง พิจารณาและเป็นการเฉพาะตัว

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ใช้ห้องพิจารณาคดีธรรมดาโดยเฉพาะ เป็นห้องพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน แต่ถ้าไม่อยู่ในวิสัยที่จะทำ ได้ให้นัดเวลาพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนต่างกับเวลาที่กำหนด ไว้สำหรับพิจารณาคดีธรรมดา

มาตรา ๓๙ การพิจารณาคดีในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็ก และเยาวชน ให้ทำโดยลับ และเฉพาะบุคคลดังต่อไปนี้เท่านั้น มีสิทธิเข้าฟังการพิจารณาคดีได้ คือ

- (๑) จำเลย ที่ปรึกษาทนายของจำเลย และผู้ ควบคุมตัวจำเลย ถ้ามี
- (๒) บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่จำเลย อาศัยอยู่
- (๓) พนักงานศาล และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย แก่ศาล แล้วแต่ศาลจะเห็นสมควร

(๔) โจทก์

(๕) พยาน ผู้ชำนาญการพิเศษ และล่าม

(๖) พนักงานคุมประพฤติ พนักงานอื่นของสถาน
พินิจ หรือกรรมการ หรือพนักงานของคณะกรรมการพินิจและ
คุ้มครองเด็ก

(๗) บุคคลอื่นที่ศาลเห็นสมควรอนุญาต

มาตรา ๔๐ ถ้าศาลคดีเด็กและเยาวชนพิจารณาเห็นว่า
จำเลยไม่ควรฟังคำให้การของพยานในตอนหนึ่งตอนใด ศาลมี
อำนาจสั่งให้จำเลยออกไปเสียจากห้องพิจารณาได้ แต่เมื่อ
จำเลยกลับเข้ามาฟังการพิจารณา ให้ศาลแจ้งข้อความที่
พยานเบิกความไปแล้วให้จำเลยทราบเท่าที่ศาลเห็นสมควร

มาตรา ๔๑ การพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนนั้น ถ้ามิใช่
ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบในทางอาญาแล้ว ศาลที่มีอำนาจ
พิจารณาคดีและเยาวชนจะรับฟังรายงานของสถานพินิจหรือ
คณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก รายงานของพนักงานคุม
ประพฤติ รายงานของแพทย์ รายงานของโรงเรียน ซึ่งสถานพินิจ
หรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กขอร้องให้จัดทำโดย

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

ไม่ต้องมีพยานบุคคลประกอบรายงานนั้น ๆ ก็ได้ แต่ถ้าศาล
จะใช้รายงานเช่นนั้นให้เป็นผลร้ายแก่เด็กหรือเยาวชนแล้ว
ให้ศาลแจ้งข้อความตามรายงานนั้นให้เด็กหรือเยาวชนนั้นทราบ
ในกรณีเช่นนั้น เด็กหรือเยาวชนมีสิทธิที่จะแถลงต่อสู้และ
นำพยานมาสู้คดี

ถ้าศาลพิจารณาเห็นว่า รายงานดังกล่าวในวรรคแรกมีข้อ
ความที่ควรสืบเสาะเพิ่มเติม ก็ให้อำนาจออกหมายให้พนักงาน
คุมประพฤติไปดำเนินการตามมาตรา ๕ (๑) ได้

มาตรา ๔๒ ถ้าศาลคดีเด็กและเยาวชนพิจารณาเห็นว่าใน
ขณะหนึ่งขณะใด ในกรณีพิจารณาคดีศาลจะพุดกับจำเลย
โดยเฉพาะคดี หรือบุคคลบางคนไม่ควรอยู่ในห้องพิจารณาคดี
ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้บุคคลทั้งหมด หรือที่ศาลเห็นว่าไม่สมควร
นั้นออกไปนอกห้องพิจารณาได้

มาตรา ๔๓ ถ้าอยู่ในวิสัยที่จะทำได้ ให้ศาลคดีเด็กและเยา
วชนเรียกบิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่
มาเป็นพยานเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับเด็กหรือเยาวชน

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

ที่ต่อหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเพื่อหยั่ง
ทราบถึงสาเหตุของการกระทำของเด็กหรือเยาวชน

มาตรา ๔๔ การพิจารณาคดีของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็ก
และเยาวชนนั้น ให้พยายามกระทำโดยไม่ต้องดำเนินการตาม
กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาโดยเคร่งครัด ให้ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้
จำเลยเข้าใจ และต้องเปิดโอกาสให้จำเลยรวมตลอดถึงบิดามารดา
ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่จำเลยอาศัยอยู่แสดงข้อเท็จจริง ความ
รู้สึก และความคิดเห็นตลอดจนระบบและชักถามพยานได้เต็มที่
ไม่ว่าในชั้นใด ๆ ในระหว่างที่มีการพิจารณาคดีนั้น

มาตรา ๔๕ ให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน
ถือว่า อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม
สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย และอาชีพของเด็กหรือเยาวชนที่
เป็นจำเลย และของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็ก
หรือเยาวชนอาศัยอยู่ตลอดจนบุคคลและสิ่งแวดล้อมทั้งปวงเกี่ยว
กับเด็กหรือเยาวชนนั้น เป็นข้อความในประเด็นที่จะต้องพิจารณา
ด้วยเสมอไป

มาตรา ๔๖ ในการที่ศาลจะพิจารณาและพิพากษาคดีที่
ข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็น

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

ความผิด ให้ศาลคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของเด็ก ซึ่งควร
จะได้รับการฝึก อบรม สั่งสอน และสงเคราะห์ให้กลับตัวเป็น
พลเมืองดียิ่งกว่าการที่จะลงโทษ และในการพิพากษาคดีนั้นให้ศาล
คำนึงถึงบุคลิกลักษณะ สุขภาพ และภาวะแห่งจิตของเด็กและ
เยาวชนซึ่งแตกต่างกันเป็นคณ ๆ ไป และลงโทษหรือใช้วิธีการ
ให้เหมาะสมกับตัวเด็กหรือเยาวชนและพฤติการณ์เฉพาะเรื่อง
แม่เด็กหรือเยาวชนนั้นจะได้กระทำผิดร่วมกัน

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการ
อันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดมีนายความว่าคดีแทนในศาลที่
มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนแต่ให้เจ้าหรือเยาวชนที่มี
ปรึกษากฎหมายเพื่อปฏิบัติหน้าที่ทำนองเดียวกับนายความได้
ในกรณีเด็กหรือเยาวชนไม่มีที่ปรึกษากฎหมาย ให้ศาลแต่งตั้ง
ที่ปรึกษากฎหมายให้แก่เด็กหรือเยาวชนนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าเด็กหรือ
เยาวชนนั้นประสงค์หรือไม่

มาตรา ๔๔ ผู้ที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ปรึกษากฎหมายต้องมี
คุณสมบัติดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

๑. เป็นทนายความตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือ

๒. ได้รับปริญญาทางกฎหมายไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและได้จดทะเบียนเป็นที่ปรึกษากฎหมายในศาลคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๔๙ บุคคลที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ปรึกษากฎหมายให้แก่เด็กหรือเยาวชนตามความในมาตรา ๔๗ นั้น หากปรากฏแก่ศาลว่า ผู้ใดเป็นผู้ไม่เหมาะสมที่จะเป็นช่วยเหลือเด็กหรือเยาวชนในกรณีใด มิให้ศาลแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษากฎหมายให้แก่เด็กหรือเยาวชนในกรณีนั้น และถ้าเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ที่ปรึกษากฎหมายให้แก่เด็กหรือเยาวชนในกรณีใดอยู่ ก็ให้สั่งเพิกถอนเสีย

มาตรา ๕๐ การจดทะเบียนเป็นที่ปรึกษากฎหมายในศาลคดีเด็กและเยาวชนตามมาตรา ๔๘ (๒) ให้เป็นหน้าที่ของศาลคดีเด็กและเยาวชนทุกศาล

การจดทะเบียนตามความในวรรคก่อน และการขอออกฎาทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

มาตรา ๕๑ ที่ปรึกษาถูกหมายศาลแต่งตั้งให้ได้รับคำ
ข้อยกเว้นที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๒ ให้อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางมีอำนาจ
วางระเบียบปฏิบัติของที่ปรึกษาถูกหมายศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็ก
และเยาวชน

มาตรา ๕๓ ในระหว่างที่เด็กหรือเยาวชนถูกควบคุมตัวอยู่ใน
สถานพินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครอง
เด็ก หรือสถานที่ยื่นคำร้องได้รับมอบหมายให้ควบคุมตัวเด็กหรือ
เยาวชนที่ศาลเห็นสมควร ศาลจะสั่งปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชน
ไปชั่วคราวโดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและ
หลักประกันก็ได้ หรือจะมอบตัวเด็กหรือเยาวชนไว้แก่บิดา
คานาร ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่ศาลหรือเยาวชนอาศัยอยู่ หรือ
บุคคลหรือองค์การที่ศาลเห็นสมควรก็ได้ แต่ก่อนที่ศาลจะมี
คำสั่งเช่นนั้น ให้ศาลเรียกผู้อำนวยการสถานพินิจ กรรมการพินิจ
และคุ้มครองเด็ก หรือผู้ปกครองสถานที่ที่ได้รับมอบหมายให้
ควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนมาสอบถามตั้งแต่กรณี

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

ถ้าบุคคลหรือองค์การที่รับมอบตัวเด็กหรือเยาวชนไว้จากศาล แสดงให้เห็นที่พอใจศาลได้ว่าไม่สามารถจะคุ้มครองเด็กหรือ เยาวชนต่อไปได้ และขอส่งตัวเด็กหรือเยาวชนต่อศาล ก็ให้ศาล ส่งตัวเด็กหรือเยาวชนไปควบคุมไว้ในสถานพินิจ สำนักงาน ของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กหรือสถานท่อนใดที่ศาล เห็นสมควร

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนผู้เป็นจำเลยไม่สามารถ มุ่งการพิจารณา ถ้าศาลเห็นสมควรก็ให้มีอำนาจพิจารณา สืบพยานในข้อที่ไม่เกี่ยวแก่ประเด็นที่ว่าจำเลยได้กระทำความผิด ตามฟ้องหรือไม่แล้วจึงจำเลยได้ แต่ทรงต้องกระทำต่อหน้า ที่ปรึกษาอรรถุหมายของเด็กหรือเยาวชนผู้เป็นจำเลยนั้น

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ศาล ผู้อำนวยการสถานพินิจ หรือ คณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กมอบตัวเด็กหรือเยาวชน ที่ต้องหาว่ากระทำการ อันกฎหมาย บัญญัติเป็นความผิดไว้กับบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ หรือ บุคคลหรือองค์การอื่นตามความในมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๕๓ ในเมื่อศาลเห็นสมควรเกี่ยวกับความจำเป็นของเด็กหรือเยาวชน

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

ที่เป็นจำเลย ถ้าศาลส่งหมายเรียกให้เด็กหรือเยาวชนนั้นมาศาล โดยส่งไว้ต่อบุคคลดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นรับหมายเรียกของศาลแล้ว ถ้าเด็กหรือเยาวชนนั้นไม่มาศาล ตามหมายเรียก ให้ศาลมีอำนาจปรับบุคคลเช่นว่านั้นเป็น จำนวนเงินไม่เกินห้าร้อยบาท ในกรณีเช่นว่านี้ให้นำประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการบังคับคดีมาใช้บังคับโดย อนุโลม

มาตรา ๕๖ ในการควบคุมเด็กหรือเยาวชนที่ต่องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดมาหรือไปจากศาลคดี ในระหว่างควบคุมตัวไว้ก่อนนำเข้าห้องพิจารณาคดี ต้องจัดมิให้ เด็กหรือเยาวชนนั้นปะปนกับผู้ใหญ่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาต จากศาล

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่ายรูป และห้ามมิให้หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารลงรูปของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต่องหาว่ากระทำการอัน กฎหมายบัญญัติเป็นความผิด หรือลงข้อความซึ่งปรากฏในทาง สอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือในทางพิจารณาคดีของศาล ซึ่งอาจจะทำให้บุคคลอื่นรู้จักตัว ชื่อตัว ชื่อสกุล ของเด็กหรือ

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

เขาวชนน^๕ หรือสองข้อความแสดงถึงสถานที่อยู่หรือโรงเรียน
ของเด็กหรือเขาวชนน^๕

ความในวรรคแรกมิให้ใช้บังคับในกรณีที่น่าจำเป็นต้องกระทำ
เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

หมวด ๖

การพิพากษาคดีอาญา

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๒๖ แล้ว
ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเขาวชนนจะพิพากษาลงโทษ
หรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเขาวชนนได้ต่อเมื่อได้รับทราบรายงาน
และความเห็นจากผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการพินิจ
และคุ้มครองเด็กเกี่ยวกับเด็กหรือเขาวชนนแล้ว และถ้าผู้อำนวยการ
สถานพินิจ หรือกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กขอแถลงการ
ด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือให้ศาลรับไว้ประกอบการพิจารณา ใน
การนี้ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก
จะเสนอคำแนะนำว่า ควรจะลงโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็ก
และเขาวชนนอย่างไรก็ได้

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าตามพฤติการณ์แห่งคดียังไม่สมควรจะมีคำพิพากษาเด็ดขาด ศาลจะมีคำสั่งชั่วคราวให้ปล่อยตัวจำเลยไปหรือจะส่งตัวไปควบคุมไว้ยังสถานพินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กแห่งหนึ่งแห่งใดชั่วคราว หรือจะให้ให้วิศวกรสำหรับเด็กหรือเยาวชนไปปลางก่อนก็ได้

มาตรา ๖๐ ในการประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้พิพากษาที่มีอาวุโสเป็นประธาน และให้ประธานของที่ประชุมนั้นถามความเห็นของผู้พิพากษาสมทบก่อน

มาตรา ๖๑ การอ่านคำพิพากษาให้กระทำโดยลับ และให้นำมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ศาลเรียกบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่มาฟังคำพิพากษาด้วย

มาตรา ๖๒ ในการโฆษณาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน ห้ามมิให้ระบุชื่อเด็กหรือเยาวชนซึ่งเป็นจำเลย และห้ามมิให้โฆษณาข้อความใดซึ่งจะทำให้รู้จักตัวเด็กหรือเยาวชนนั้น

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งเด็ดขาดให้สั่งโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแล้ว และภายหลังความปรากฏแก่ศาล โดยศาลทราบเอง หรือจากรายงานของผู้อำนวยการสถานพินิจ หรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก หรือผู้ปกครองโรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรมว่าพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลที่พิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดนั้น มีอำนาจที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนได้ และถ้าการเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นเป็นผลร้ายแก่จำเลยมากขึ้น จำเลยมีสิทธิอุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นต่อไป

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ศาลปล่อยเด็กหรือเยาวชนไปเพราะไม่มีความผิด ถ้าศาลเห็นว่าควรระวังอ่อนใจอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับความประพฤติของเด็กและเยาวชนนั้นด้วย เพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของเด็กหรือเยาวชนนั้นเอง ก็ให้ศาลมีอำนาจสั่งดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๔๕๔

(๑) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนเข้าไปในสถานที่หรือท้องที่ใด ๆ อันจะจูงใจให้เด็กหรือเยาวชนประพฤติชั่ว เช่น โรงหญิงโสเภณี สถานที่ที่เล่นการพนัน สถานที่สุบ่ฝืน หรือจำหน่ายของมึนเมา

(๒) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนออกจากสถานที่อยู่อาศัยในเวลาค่ำคืน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น

(๓) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนคบหาสมาคมกับบุคคลหรือประเภทบุคคลที่ศาลเห็นไม่สมควร

(๔) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนกระทำการใด ๆ อันจะจูงใจให้เด็กหรือเยาวชนนี้ประพฤติชั่ว

(๕) ให้เด็กหรือเยาวชนไปรายงานตัวต่อศาลหรือพนักงานคุมประพฤติเป็นครั้งคราว

(๖) ให้เด็กหรือเยาวชนไปศึกษาหรือประกอบอาชีพเป็นกิจจะลักษณะ

ในกรณีที่ศาลสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๕ ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสอดส่องด้วย

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ระยะเวลาที่ศาลจะกำหนดเงื่อนไขให้เด็กหรือเยาวชนปฏิบัติ ตามมาตรฐานจะต้องไม่เกินกว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นจะมีอายุครบ ยี่สิบสี่ปีบริบูรณ์

ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด ศาลจะสั่งให้เด็กหรือเยาวชนไปรับการอบรมในสถานพินิจหรือ สำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กแห่งหนึ่งแห่งใด เป็นเวลาไม่เกินกว่าหนึ่งปีก็ได้

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนได้รับการปล่อยออกจากโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมเด็ก ถ้าศาลทราบเองหรือ เมื่อผู้ปกครองโรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรมเด็กร้องขอว่าสมควรจะกำหนดเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๔ ให้เด็กหรือ เยาวชนนั้นปฏิบัติ ก็ให้ศาลมีอำนาจสั่งได้ ในกรณีเช่นนี้ให้นำ มาตรา ๖๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม อธิบดีศาล คดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลและผู้พิพากษา แห่งศาลคดีเด็กและเยาวชน มีอำนาจตรวจสอบสถานพินิจ สำนักงาน ของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก โรงเรียน หรือสถาน

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ฝึกและอบรม สถานพยาบาล สถานกักขังเด็กและเยาวชนและ
เรือนจำที่เกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหา หรือกระทำการ
อันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และมีอำนาจให้คำแนะนำ

หมวด ๗

การฟ้อง พิจารณา และพิพากษาคดีแพ่ง

มาตรา ๖๗ ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจมีอำนาจดำเนินการ
เกี่ยวกับผู้เยาว์ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจได้เช่นเดียวกับที่พนักงาน
อัยการมีอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๖๘ เมื่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน
ได้รับฟ้องหรือคำร้องขอใด ๆ ในคดีแพ่ง ให้ศาลแจ้งให้
ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก
และผู้เยาว์นั้นอยู่ในเขตอำนาจทราบ

มาตรา ๖๙ ก่อนที่ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน
จะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีแพ่ง ให้ศาลฟังความเห็นของ
ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก
และผู้เยาว์นั้นอยู่ในเขตอำนาจก่อน ในกรณีเช่นว่านี้ ผู้ที่เกี่ยวข้อง
มีสิทธิที่จะแถลงต่อสู้และนำพยานมาสู้คดี

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ศาลมีอำนาจตั้งผู้อำนวยการสถานพินิจหรือคณะกรรมการ
พินิจและคุ้มครองเด็กที่ผู้เยาว์อยู่ในเขตอำนาจเป็นผู้กำกับผู้
ใช้อำนาจปกครอง และให้รายงานต่อศาลเป็นครั้งคราว

ผู้กำกับผู้ใช้อำนาจปกครองให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่ศาลสั่ง
และโดยเฉพาะให้มีหน้าที่สอดส่องว่าผู้ใช้อำนาจปกครองได้
กระทำการเพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของผู้เยาว์หรือไม่ แล้ว
รายงานต่อศาล

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรจะตั้งบุคคลอื่นนอก
จากบิดามารดาเป็นผู้ใช้อำนาจปกครอง ศาลจะตั้งผู้อำนวยการ
สถานพินิจหรือกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กแล้วแต่กรณีที่
ผู้เยาว์อยู่ในเขตอำนาจเป็นผู้ปกครองก็ได้

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ซึ่ง
บิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการ
อันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดอาศัยอยู่ หรือเป็นเจ้าของ หรือ

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ผู้ครอบครองสถานที่ของบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนเช่นว่านั้นอาศัยอยู่ ชัดเจนไม่ยอมให้ผู้อำนาจการสถานพินิจ หรือพนักงานคุมประพฤติเข้าไปในสถานที่นั้นก็ดี ไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเช่นว่านั้นก็ดี ให้คำตอบอันเป็นเท็จก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๗๒ ผู้ใดเป็นครู อาจารย์ ผู้จัดการโรงเรียน บิดามารดา หรือผู้ปกครองเด็กหรือเยาวชน หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ ไม่ยอมตอบคำถามของผู้อำนาจการสถานพินิจ หรือพนักงานคุมประพฤติโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือให้คำตอบเท็จ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๗๓ ผู้ใดเป็นครู อาจารย์ หรือผู้จัดการโรงเรียน ไม่ยอมทำรายงานตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ (๒) ก็ดี ทำรายงานเท็จก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๗๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนาจการสถานพินิจหรือพนักงานคุมประพฤติ โดยไม่มายังสถานพินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กก็ดี ไม่ยอมสาบานหรือปฏิญาณตัวก็ดี ไม่ยอมให้ถ้อยคำตามที่บัญญัติไว้ใน

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

มาตรา ๑๔ (๓) กิตติ ไม่ยอมส่งวัตถุหรือเอกสารอันจะใช้เป็น
พยานตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ (๔) กิตติ มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็ก
และเยาวชน ศาลเช่นว่านั้นจะถือว่าเป็นการละเมิดอำนาจศาล
และดำเนินการแก่ผู้กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๓
แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งก็ได้

มาตรา ๑๖ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๗ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานมีตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติ
การตามพระราชบัญญัตินี้ และได้รับความลับของเอกชนเพราะ
การปฏิบัติการตามตำแหน่งหน้าที่ นำความลับนั้นไปเปิดเผย
นอกวงงานของการพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนโดยประการที่

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕

อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่เอกชนนั้น มีความผิดต้อง
 ระวังโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน
 หรือทั้งปรับทั้งจำ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
 จอมพล ป. พิบูลสงคราม
 นายกรัฐมนตรี